

EXPUNERE DE MOTIVE

Necesitatea elaborării acestei propuneri legislative a pornit de la încălcarea unuia dintre drepturile colective ale cetățenilor români – conform materiei drepturilor omului – dreptul acestora de a dispune în mod liber de bogățiile și resursele naturale ale țării lor. Istoria reglementărilor post-decembriste în domeniul monopolului de stat nu este altceva decât istoria spolierii în ultimele două decenii a României. Această “tristă istorie” a culminat cu o aberație de drept constituțional pentru orice stat de drept – abrogarea unei legi organice, Legea nr. 31/1996 privind regimul monopolului de stat, prin celebra **Ordonanță de Urgență nr. 295/2000 pentru suspendarea aplicării sau abrogarea unor ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului**, sesizând aberația juridică menită să îi incrimineze moral și penal pe autorii O.U.G. nr. 23/1999.

Slăbirea rolului statului în economie, ca urmare a aplicării cu recredință vădită a teoriei intervenției minimale a statului în economia de piață este de natură să pericliteze siguranța națională a României, precum și protecția socială a cetățenilor săi. Haosul legislativ deliberat a generat lipsa disciplinei sociale și juridice. Ofensiva dorinței de îmbogățire rapidă a unor membri ai societății au supus resursele naturale unor acțiuni distructive fără precedent și unei exploatare irațională necruțătoare.

Propunerea de față, pentru înființarea Regiei Monopolurilor Statului, izvorăște din credința că a venit timpul ca resursele naturale ale țării, obiectivele strategice de interes național și activitățile cu caracter de monopol natural să fie administrate și exploatare în interesul statului român și al cetățenilor săi. Orice for legislativ rațional ar valida acest proiect

legislativ de consolidare a statului, de la care toți cetățenii așteaptă protecție și ale cărui resurse bugetare au ajuns neîndestulătoare.

Ne întemeiem prezenta propunere legislativă pe prevederile Constituției României care stipulează, cu maximă precizie textuală și contextuală, necesitatea protejării patrimoniului național și valorificarea rațională a acestuia în folosul poporului român, după cum urmează:

- Art. 135, alin.(2), lit. (d): “Statul trebuie să asigure exploatarea resurselor naturale în concordanță cu interesul național.”
- Art. 136, alin. (2): “Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrative-teritoriale.”
- Art. 136, alin. (3): “Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite prin legea organică, fac obiectul exclusive al proprietății publice.”
- Art. 136, alin. (4): “Bunurile proprietate publică sunt inalienabile.”

Până acum toate prevederile de mai sus au fost ignorate, făcând necesară apariția unei legi, care să pună capăt situației în care România a ajuns să dețină un singur monopol și anume pe fiscalitate. Adică, singurul care poate pune biruri pe spinarea contribuabilului român este Statul său.

Având în vedere aceste stări de lucruri, supun dezbaterii și aprobării Parlamentului prezenta propunere legislativă.

INIȚIATOR,
Constantin Popa,
Senator de Buzău

